

Artikel over de vrouwelijke en mannelijke oerprincipes.

Het herkennen van deze oerprincipes is helpend om het vrouwzijn en het manzijn in deze tijd van zelf-ontwikkeling, te ondersteunen om uiteindelijk, onszelf te leren kennen en begrijpen.

*De oproepende kracht om zo zuiver mogelijk te gaan staan
in deze principes, is de rode draad van dit artikel.*

Inleiding:

Het doel van de menselijke evolutie is, om middels de complementariteit van het mannelijk en vrouwelijk oerprincipe, te leren en vooruitgang in onze ontwikkeling te boeken. Waren we allemaal hetzelfde, dan zouden we veel minder evolutionaire vooruitgang kunnen boeken. Maar juist door die enorme verscheidenheid, die ook uitgebeeld wordt in de verschillen tussen man en vrouw, leren we dieper onszelf te betrekken. Daarnaast is het zeer essentieel dat de ander ons spiegelt in dat wat wij zelf nog niet innerlijk kunnen vertolken.

In partnerschapsrelaties en in vriendschapsrelaties word je aangetrokken op eigenschappen in de ander die je in jezelf wilt vervolledigen. Dat waar je bijvoorbeeld in relaties door verliefdheid sterk op aangetrokken wordt toont je wat je zelf nog onvoldoende kan vertegenwoordigen en wat je partner dan prachtig voor jou opvangt. Dit duurt zolang totdat je er aan gewend bent geraakt en dan kunnen er problemen komen.

Ook kan het zijn dat je iemand zoekt die heel gelijksoortig is aan jou en dat je dan door wederzijdse bevestiging elkaar een steun in de rug geeft. Dat is ook een stroom die je vaak tegenkomt.

Beschrijving van de beide oerprincipes:

Als we het hebben over het **vrouwelijke principe**, het oerprincipe, dan kun je dat symbolisch vergelijken met woorden als rond, als zijn, als water, als oeverloze uitgestrektheid zonder bedding, gevoelsmatig, open, warm en warmmakend. Water als beeld past daar prachtig bij. Water dat nergens een einde heeft, dat kan maar vloeien en vloeien en vloeien.

Het **vrouwelijke principe** zonder de beschutting van het mannelijke principe is oeverloos. Daarom zijn mannen soms ook zo angstig voor vrouwen die alleen maar voelen, alleen maar oeverloos open zijn, alleen maar warm en rond en alleen maar zijn. Want het mannelijk principe is geheel anders van aard.

Het **mannelijke principe** is vooruitstrevend, is meer puntsgericht, is niet te vergelijken met water, maar kan beter vergeleken worden met zout. Is yang, is samentrekkend, wenst door beleidsbepaling en visionaire gedachten de toekomst vooruit te bewandelen, in behoeding van dat waarvoor hij zorg draagt. Hij heeft de wens zichzelf niet vast te laten houden door beperkingen omdat hij nog moeite heeft met er te zijn. Te zijn voelt vaak nog als een beperkende omstandigheid.

Als het **vrouwelijke principe** in mensen doorgeschoten is, dan zie je emotionaliteit op een manier waar nooit een einde aan komt. Zo iemand kan zichzelf heel moeilijk op een gegeven ogenblik uit de emotie omhoog trekken om te komen tot handelingen die hem of haar doen bevruchten.

Iemand die alleen in het **mannelijke principe** zit wat doorgeschoten is, kan heel helder denken, maar het denken kent geen hartswarmte en is koud geworden.

Dit geeft aan dat het vrouwelijke principe behoefte heeft aan het mannelijk principe en het mannelijk principe behoefte heeft aan het vrouwelijke principe.

We staan er meestal niet zo bij stil maar veel vrouwen in het verleden hebben zo ontzettend veel gevoeld en de reden waarom daarover zo weinig wezenlijke kennis bewaard is gebleven, komt voort uit het feit dat taal een mannelijk principe is. Taal beeldt namelijk vormkracht uit en het mannelijk principe is daaraan gekoppeld. Veel vrouwen hebben door de geschiedenis heen zeer

veel gevoeld, maar waren nog onvermogen om dat in taal samen te vatten. Mannen waren toekomstiniërend bezig en konden dat makkelijker middels vormkracht uitbeelden dan vrouwen op een manier die ook geschiedkundig is achtergebleven. Dat is eigenlijk heel jammer, want geloof maar dat er veel zinnigs gedacht en gevoeld is.

Het mannelijk principe kun je ook heel goed terugvinden in de manier waarop de astronauten het heelal verkend en de maan ontdekt hebben.

Dat is vooruitstrevende werkzaamheid vanuit het mannelijke principe, om de mensheid te behoeden tegen verval. Dus op de maan aankomen is een staaltje van het mannelijk principe in ons.

Het vrouwelijk principe reist heel anders. Zij is en doorvoelt haar onderbewustzijn en kan, als zij goed innerlijk daartoe is opgeleid, haar aandacht richten naar bepaalde gevoelsgebieden toe en reist dan door dat onderbewustzijn heen en voelt van alles. En dankzij haar mannelijk principe kan zij woorden vinden voor wat zij daar innerlijk beleefd heeft. Zij is eigenlijk de astronaut die door het onderbewustzijn van de mensheid heen reist en dus reist zij ook maar in een heel andere richting.

Ieder mens heeft beide stromen in zich, maar die zijn vaak niet goeddunkend op elkaar aangesloten.

Vrouwen hebben soms grote moeite om bijvoorbeeld rekening te houden met vormen van ordening, omdat ze meer gevoelsmatig willen reageren en wel willen voelen wanneer iets aan de orde is. Ze kunnen soms weigeren om heilzame ordening van buiten hen welgevallig te laten zijn. Mannen die gewend zijn om sterk vooruitstrevend te zijn, ook beleidsmatig, hebben grote moeite om bij tijd en wijle de pas in te houden en te voelen wat ze daar aan het realiseren zijn.

Dit geeft alleen maar aan hoe wezenlijk belangrijk het is dat het mannelijke en het vrouwelijke principe in onself dieper met elkaar gaan samenwerken, maar ook hoe in de uiterlijke wereld wij van elkaar afhankelijk zijn om dieper het in onself te mogen uitkristalliseren.

Het mannelijk principe in de mens in relatie tot het vrouwelijk principe.

Het mannelijk en het vrouwelijk principe zijn beide principes die in iedere man en vrouw voorkomen. In de vrouw is het mannelijk én het vrouwelijk principe actief en in de man eveneens. Er zijn mannen met een sterker vrouwelijk principe en vrouwen met een sterker mannelijk principe actief.

Vanuit de maatschappij worden veelal algemeen aangenomen denkbeelden op de man geprojecteerd. Enkele projecties zijn: de man dient veelwillend te zijn, opeisend wat hij behoeft, anders kan hij onvoldoende zich manhaftig tonen.

Hoewel de maatschappelijke verwachting van het mannelijke projectiematig actief is op een wijze dat men daar, vanuit het vrouwelijk principe, wat angstig voor is, verwacht men in het algemeen nog steeds dat de opgroeiende jongens zich stoer en sterkwillend vertonen in dat wat zij wensen te bereiken.

De maatschappelijke projectie naar vrouwen toe, die op dit moment nog gaande is in onze cultuur, zijn gebaseerd op vermeende oude waarden die niet meer relevant zijn in het heden. Het zijn de nog doorwerkende krachten waarin men van de vrouw – of eigenlijk van het vrouwelijk principe in de mens - verwachtend is dat men zich neerbuigt voor deze mannelijke overwichtige gedragswijze. Men verwacht dat zij zacht is, aanvullend is, behoeftig naar bevestiging op een vrouwspecifieke wijze. Dat zij zich aaneenschakelt aan behoeften vanuit het mannelijk principe, aanvullend maar daarin niet opeisend is. Feitelijk is deze projectie in wezen al achterhaald maar door de doorzettende kracht van langdurige maatschappelijke aannames is het nog niet geheel uitgebannen.

Uitleg van de principes van het mannelijke en het vrouwelijke:

We spreken dan over het gezonde oerprincipe. We kunnen ervan uit gaan dat we binnen de menselijke evolutie uiteindelijk door ons eigen menselijk leerproces steeds zuiverder het mannelijk en het vrouwelijk oerprincipe in onself zullen leren uitbeelden.

Het **gezonde mannelijk oerprincipe** is behoedend naar het menselijk ras toe op een niveau

van voortbestaan en doet dat op een wijze van voorzorgsmaatregelen nemen om te voorzien in dat wat de mens nodig heeft. Bij deze behoeding is inbegrepen de eigenschap om het vrouwelijk principe volledig te beschermen. Het is toekomst-initiërend, vormkracht uitbeeldend, materie scheppend. Het heeft het vermogen middels de denkkraft zaken logisch beredeneerbaar, en eventueel middels structuren, zichtbaar te doen maken. De taal is bijvoorbeeld gestoeld op het mannelijk principe, in vormkracht omzettend wat hij voelt, het houdbaar makend. Vooral het toekomstperspectief, dat wat nog geschapen dient te worden om de mens te behoeden, is essentieel van belang.

Het **zuivere vrouwelijke oerprincipe** is gebaseerd op de innerlijke ervarendheid van een voedend mens te zijn. Het vrouwelijk principe in de vrouw en in de man is bij uitstek geschikt om diepvoelend het bewustzijn te verruimen en in contact te komen staan met allerlei werkelijkheden van voelen. Dat wat in je onderbewustzijn huist, dat wat binnen de onstoffelijke dimensies actief is, en dat wat aanvoelend opgemerkt kan worden binnen al wat leeft, de medemens, de natuur, de kosmos etc. Het vrouwelijk principe is gestoeld op zijnservaringen, het zijn in het hier en nu, bewust voelend aanwezig zijn. Het is toekomstbarend maar op het niveau van dat de vrouw het menselijk nageslacht via haar bekken de kans geeft om zich te ontwikkelen. Het heeft ook de verzorgende energieën in zich om dat te behoeden op het niveau van directe voeding. Het is in staat om onderscheid te maken tussen dat wat wezenlijk is en dat wat niet wezenlijk is. Daar het denken niet overmatig actief is in vooruitberedenering kan het heel direct binnen de hier en nu ervaring zaken op de merites voelend aanschouwen.

Ieder mens zal uiteindelijk het mannelijk en het vrouwelijk principe in zichzelf tot een grotere eenheid brengen. Dat houdt in dat een man zijn vrouwelijk principe, zijn voelend vermogen, in zal zetten om zijn heldere denken te toetsen op de echtheid van ervaring. Zijn voelend vermogen zal behoedend zijn naar dat wat hij wenst uit te zetten ter behoeding van het mensdom als geheel mits dat wezenlijk op waarde gestoeld is. Zijn gedachtenlogica zal innerlijk diepgaand getoetst worden waardoor het denken zich niet koud verhoudt met de buitenwereld. Immers iemand die logisch denkt en te weinig gevoelskwaliteit uitbeeldt kan koeldenkend worden en daarmee de medemens en de natuur tekort doen. Een man die zuiver voelt zal zaken scheppen, ook in vormkracht en materie, die wezenlijk de mensheid dienen. Dus de man is onlosmakelijk verbonden in zichzelf met het vrouwelijk principe, daar hij anders te veel voorthollend is, te weinig zuiver nadenkend, te eisend, te willend en anderen tekort doend op een menswaardig niveau van communicatie en intermenselijk verkeer.

Als een vrouw alleen maar voelend is en het mannelijk principe in zichzelf niet actief heeft, kenmerkt zij zich vaak door een overmatige emotionaliteit. Zij kan te weinig de oevers van haar voelen begrenzen, want dat is vormkracht. Zij kan op hol slaan in doordrijvende emotionaliteit. Het wezenlijke vrouwelijke oerprincipe kan je echt vergelijken met een oceaan vol water, met heel veel diepte. Stel dat er nergens landgrenzen zijn en al dat water is van jou, dan verdrink je in je eigen gevoelswerkelijkheid. Het mannelijk principe legt in jou de oevers aan en het mannelijk principe maakt dat jij je vormkracht bewust kan sturen naar gebieden van onderzoek binnen jouw gevoelswereld. Als je een bepaald gevoel wilt onderzoeken, geef je als het ware een codering af aan je innerlijk mannelijk principe dat je een deelgebied voor onderzoek toegankelijk wil maken. Vervolgens laat je je vrouwelijk voelen geheel in dat gebied instromen en verken je dat gebied. Doordat het mannelijk principe het omhult kan op een gegeven ogenblik dat wat je daar beleeft in daadkracht en in vormkracht terugbrengen. Je kunt je herinneren, bewust ervarend wat je beleefd heb in dat onderzoek.

Hoe werkt het wanneer de natuurlijke oerprincipes worden aangetast?

De negatieve uitwerking van aantasting van het vrouwelijk principe is miskennis.
De negatieve uitdrukking van aantasting van het mannelijk principe is macht en onderdrukking.
Wanneer een mens dus wezenlijk bereid is het mannelijk principe in zichzelf actief te maken zal

dat op geen enkel niveau het voelen hoeven te hinderen. Men schept alleen oevers waarbinnen men de gevoelsgewaarwording directer kan ervaren en bewuster mee kan nemen naar het dagbewustzijn. Ook is men in staat het voelen dan structuurmatig en vormkrachtmatig in te zetten om dit ook vertaalbaar naar buiten toe te brengen. Een mens die dat te weinig ontwikkeld heeft kent bijvoorbeeld allerlei emoties, waaronder miskennen. Dit is eigenlijk vrouwelijke energie; als het **natuurlijk oerprincipe van het vrouwelijke aangetast is** zie je miskennen optreden en vervolgens misplaatsing van het zelf. Men gaat zich dan bijvoorbeeld negatief wegcijferen en zich negatief kleineren.

Ook kan men zich heel emotioneel voelen maar onvoldoende zeggen: ik wil nu niet meer dat dit en dat met mij gebeurt, want dat is vormkracht. Dat is het mannelijke behoedende principe in de mens. Ook kan men dan niet zeggen: dit vind ik prettig en dat vind ik niet prettig en dat wil ik graag anders zien. Op dat moment is men het gevoel niet aan het behoeden met het mannelijk principe.

Het is dan heel belangrijk om steeds te zeggen: ik voel dit, ik heb behoefte aan dat, ik wil zorgvuldiger met mezelf omgaan en dat lukt me alleen maar als ik dit en dat doe. De conclusies die daaruit geboren worden zijn dan niet tegen de ander maar opkomend voor jezelf. Veel mensen doen dat niet op zo'n manier.

Een ander maatschappelijk, vrouwelijk neerslachtig principe is het slovende aspect van mensen. Mijn begeleiders gebruiken in bepaalde channelingen het woord neerslachtig wanneer je depressief raakt omdat je het mannelijk en/of het vrouwelijk oerprincipe in jezelf destructief naar beneden haalt. Sloven is destructief omgaan met het vrouwelijk oerprincipe in jezelf. Het woord geeft het energetisch al aan.

Als je slooft druk je jezelf niet menswaardig uit. Hard werken is iets anders dan sloven. Een slovende energie is dat je te weinig vanuit zelfrespect bewegend bent, te weinig wezenlijk invoelend wat jij hoeft om je gelukkig te weten, rust ter zelfherstel uit de weg gaat en je vaak te belangeloos, te kosteloos schenkt aan anderen zonder zelfbelevendheid actief te houden. Het vrouwelijke principe is dan echter slovend en zoekt te weinig de uiterlijke vervulling van bekendmaking van wat ze dan allemaal wel doet. Dat komt er best wel eens uit op erg ontmoedigende momenten, dan komt het er soms in een keer uit wat je allemaal gedaan hebt.

Wanneer het mannelijk oerprincipe in de mens is aangetast, dan zie je machtsstructuren ontstaan. Want dan wordt men overwillend, overeisend en wil men te veel vormkrachtig, en drukkend zichzelf op de omgeving plaatsen. Die mens wil zich dan juist overmatig groot maken en gaat in macht stappen. Het mannelijk principe in de mens raakt dan op een bepaalde manier overwerkt. Men wil dan steeds meer bereiken, wordt erg moe omdat men meer aanzien wilt veroveren en gaat dan daarbij over de eigen persoonlijke grenzen heen.

Bij de mens waarbij het mannelijk oerprincipe is aangetast en die besluit gevoelsmatig dieper voor zichzelf op te willen komen, gaat in de tegenpool zitten. Dan gebeurt er het volgende. Men heeft zich bijvoorbeeld rot gewerkt voor zijn baas, vervolgens ook nog eens veel in huis gedaan en dan wil zijn partner ook nog dat bijvoorbeeld de tuin gedaan moet worden. Gevoelsmatig wil dat op een gegeven ogenblik niet meer want dan gaat dat meer voelen als een plicht en een doordrijvendheid. Men heeft daar dan wel steeds zelf gestalte aan gegeven maar het eind daarvan is nu bereikt. Men begint gevoelsmatig te zeggen: ik wil gewoon luieren, ik wil fietsen. Zo'n mens kan dan eveneens overdreven doorslaan in opkomen voor zijn gevoel.

Het zijn maar hele simpele voorbeelden maar hou er aan beide kanten rekening mee dat als je je langdurig hebt ingehouden en vanuit spanning dingen hebt nagelaten, dat je daarna in die tegenpool gaat zitten en kan doorschieten.

Accepteer als eerste dat je doorschiet. Wees je daarvan bewust want dat gebeurt bijna bij iedereen. Als je je daar echt van bewust bent, dan weet je dat het gebeurt terwijl je het aan het doen bent en kun je er op terugkomen. Je kunt dan ook zeggen: sorry maar ik heb me te vaak ingehouden. Dat is uiteindelijk ook je eigen verantwoordelijkheid, je had eerder iets kunnen zeggen. Je kunt uitleggen dat het te zeer doet, dat je overprikkeld raakt bij van alles en nog wat. Vraag ook of mensen even niet op alle slakken zout willen leggen als jij iets zegt, omdat het er net te fel uitkomt allemaal. Niet dat de omgeving dat altijd zo subliem zal kunnen. Zij zijn

natuurlijk op dat moment ook geprikkeld. Geef echter wel aan dat je overprikkeld bent. Vervolgens voelt de ander zich aangetast in zijn eigenwaarde want die denkt dat hij toch zo goedbedoelend jou bijvoorbeeld ruimte heeft gelaten voor zaken, terwijl je veel meer wilde dan de ruimte die genomen hebt. Dus de ander voelt zich ook in de kraag gevat en begint in de verdediging te komen.

Hoe kan de man het vrouwelijk principe in zich realiseren en hoe kan de vrouw het mannelijk principe in zichzelf realiseren.

Belangrijk is dat je altijd je eigen vermogen, om te signaleren wanneer je je wezenlijk onprettig voelt, bewust aan te spreken. Dat vraagt om waarachtig en constant zelfonderzoek.

Als je als jong kind wezenlijk voelt wat eigenwaarde is en je leeft in een maatschappij als de onze, dan zal het erg moeilijk zijn om die natuurlijke eigenwaarde gestalte te geven, want je dient opletterend te zijn naar je leerkrachten toe.

Maatschappelijk vraagt het veel meer dan wat op dit moment aangeboden wordt. Als je je wezenlijk creatief wenst uit te drukken op de werkvloer en jouw creativiteit wordt ondermijnd omdat men niet voldoende gelooft in persoonlijke waardigheid, dan zullen hele delen van je persoonlijkheidsstructuur lamgelegd worden. En je zult dan ook nimmer volledig, vanuit het mannelijke en vrouwelijke principe in jou, actief uitbeeldend kunnen zijn waar jij functioneert. Het signaleringssysteem van jezelf om wezenlijk diep aanvoelend te zijn waar je niet functioneert is daarom de eerste aanzet tot herstel. Want als je niet weet wat je dient te herstellen dan oefen je maar wat in het wilde weg.

Vaak is het helpend om te onderzoeken tot wat voor type mensen je wordt aangetrokken in de buitenwereld. Dat kan zijn in partnerschap, soms bij ouders, bij vrienden, of het type werk dat je doet. Dit gebeurt omdat je vaak als een magneet wordt toegetrokken naar personen die iets uitbeelden wat je zelf nog onvoldoende kunt. Zij zijn een soort eerste spiegeling ter zelfherkenning.

Als je voelend bent wat je mist is het belangrijk om jezelf de rust en de ruimte te geven om daaraan te werken. Ga nimmer dwangmatig daarmee overweg. Dat zie je vaak optreden. Je kunt dat bijvoorbeeld waarnemen bij vrouwen die op een gegeven ogenblik heel emotioneel zijn geworden. Zij voelen zich te weinig gezien, anderen hebben hen te onnadenkend betreden en dan willen ze daar ineens paal en perk aan stellen. Dan wordt dat rondgebazuind, te schreeuwerig, te haatdragend, gewoon te fel. Niet lief voor zichzelf en ook niet vergevingsgezind naar de ander. Dan ontstaat er een steeds grotere polariteit.

Door te kiezen om steeds vrouwbewust met jezelf overweg te gaan kun je je vrouwelijke waardigheid steeds dieper verinnerlijken om elke keer, wanneer jouw grenzen overschreden worden, jezelf moed in te spreken om te benoemen wat dat gevoelsmatig met je doet. Als dat opgehelderd is daar dan zorgvuldig over te spreken, zowel naar jezelf toe gericht als naar de ander, en aan te geven dat je graag wilt dat daar voortaan andersoortig rekening mee gehouden wordt. Als je te schreeuwerig wordt verlies je vaak contact met de werkelijkheid en de ander sluit zich emotioneel af.

Gedraag je vrouwelijk waardig en geef die wezenlijke beleving vormkracht door zelf anders te handelen, minder onnatuurlijk inschikkelijk te zijn en meer aangevend aan de buitenwereld wat jij behoeft om je gelukkig te weten. Handel op een manier dat men ervaart dat je daar gelukkiger door wordt.

Dus als je wezenlijke keuzes maakt zal dat je uitstraling van zelf-verzekerdheid uiteindelijk doen verbeteren.

Als man kan je ook zo'n expressie afspreken met jezelf. Je kunt je gevoelig inleven in dat wat je in wezen echt wenst uit te zetten en na te laten. In het mannelijk principe is dat actief en er is de hang naar vormkracht en daarin expressie te leggen.

Dus de man dient te leren onderzoeken wat hij wezenlijk wenst uit te reiken en toekomstbestendig wenst na te laten aan zijn nageslacht. Of door zijn woorden en daden of

misschien iets op maatschappelijk gebied. Iedere man heeft dus ook het vrouwelijk principe in zich actief.

Het gaat niet om grootschalig of kleinschalig. Het gaat erom dat het hem wezenlijk raakt. Een boom planten kan al genoeg zijn, als symboliek, of een gedachtengoed dat je meegegeven hebt aan je kinderen of je collega. Dat soort zaken is wezenlijk van belang.

Als vrouw schep je kinderen en die leven door.

Vrouwen die niet letterlijk kinderen baren zullen in het vrouwelijk principe hun gevoelswereld achter willen laten aan de wereld. Veel vrouwen die niet kiezen om kinderen te krijgen wensen op een ander niveau zorgdragend naar de mensheid zaken neer te leggen, heel erg aan gevoel gekoppeld.

In evenwicht brengen van de aangetaste principes.

Rustig spreken is zeer belangrijk als je uit wilt leggen aan de ander wat je behoeft. Als je opgewonden bent dien je niet te spreken. Wacht dan tot je in rust bent en wacht ook tot de ander in rust is. Anders heb je te maken met verloren kansen. Vraag aan de ander geen totale verandering daar ook jouw verandering tijd behoeft en je er samen in dient te groeien. Bouw het dus stapsgewijs op.

Het is jouw persoonlijke verantwoordelijkheid om het niet zover te laten komen dat je al doorgedraaid bent voordat je om verandering vraagt.

Als je die persoonlijke verantwoordelijkheid niet genomen hebt en vervolgens van de ander eist wat jij tekort komt, dan doe je dwangmatig een verzoek aan de ander om in te vullen wat je zelf hebt laten liggen, namelijk je persoonlijke verantwoordelijkheid op je te nemen gebaseerd op zelfbelang.

Start daarmee en niet met je eisen en je verwachtingen.

Als je dat getoond hebt, en reeds meermalen in langduriger gesprekken, sta er dan bij stil wat dat voor de ander moet zijn, want die ander heeft jou als partner of als vriend of als collega die zich niet wezenlijk gelukkig voelt. Dat doet de ander ook iets. Dus trek niet de beleving alleen naar jou toe want dat de ander zich niet prettig voelt, geeft aan dat het ook werkelijk iets betekent voor degene die met jou is.

Afronding:

Wanneer de tijd komt dat het mannelijk en vrouwelijk principe in onszelf tot heelheid geraken groeien wij toe naar de ervaring waarin wij het innerlijk partnerschap met onszelf aangaan. Dit innerlijk huwelijk met onszelf zal dan eveneens in relatie staan tot het grote, tot de overstijgende factor, tot dat wat alles overkoepelt.